

BIOGRAFIEËN VAN DE PERSONAGES

Karakterillustraties:

Karim Dawala Sokolović

Bijnamen: Karim, Rim

Lengte/Gewicht: 186 cm/70 kg

Uiterlijke Kenmerken: Bruine huid, zwarte ogen, zwart golvend haar. Hij lijdt aan een aangeboren pijnstoornis.

Karaktertrekjes:

1. *Koleris-plegmatis*
2. MBTI: INFJ-T (*architect*)

Bloedgroep: A

5 standpunten van waarden in het leven:

1. Liefde: Hij is trouw en accepteert iemand die hem en zijn God ook accepteert.
2. Politiek: Hij heeft een hekel aan onderdrukking en is idealistisch in zijn opvattingen.
3. Religie: Hij is een redelijke vrome persoon, maar ontkomt niet aan de tekortkomingen van de mens in het algemeen en beseft dit ook.

HOOFDSTUK 1.1 MORGEN

Ah! Alweer die droom. Waarom moest zij in mijn droom verschijnen? Oh Allah , waarom moest het Sofia zijn? Ik wist dat ze dicht bij me wil komen, maar waarom? Bovendien, waarom droomde ik dat Muhamed stierf in Vinno's handen? Laat maar. Ik kon beter naar de badkamer gaan en me wassen. O ja, Muhamed zei dat hij Tahajud wilde bidden, dus ik kon hem maar beter wakker maken.

Ik schudde zijn lichaam door elkaar en klopte dan op zijn wangen, schouders, armen en rug.

"Oi, Med, Med, Muhamed, wakker worden, broeder."

"Hm... hm... hoe laat is het?"

"Twee uur 's nachts."

"Hm... ja..." geeuwde hij terwijl hij uit zijn bed opstond en in zijn ogen wreef.

Ik liet hem achter om naar de badkamer te gaan, om woedoe te halen, en keerde toen terug naar mijn kamer om Tahajud te bidden, om de beurt met Muhamed.

Na het bidden van Tahajud, stelde ik hem een vraag. Ik vroeg me af of hij ook van mij had gedroomd. Uit een onderzoek bleek dat als iemand van een andere persoon droomde, zou hij ook in de droom van de dromer verschijnen.

"Hé, Muhamed, ik heb een vraag," vroeg ik aan Muhamed. Hij was mijn neef, we zagen er precies hetzelfde uit qua gezicht en lengte. Het enige verschil tussen ons was de kleur van onze huid en ogen. Hij had een lichte huid, bruin haar en bruine ogen, terwijl ik bruine huid en zwarte ogen had,

"Hm?"

Hij draaide zich om naar waar ik stond.

"Wat heb je vannacht gedroomd?"

"Ik weet het niet echt meer, maar ik droomde dat ik aan het vechten was in de gang van een labyrint, vechten tegen Vinno. Het was grappig," zei hij terwijl hij zijn lichaam omdraaide om me volledig aan te kijken.

"Heb je een hekel aan Vinno?"

"Nee, hij laat me koud."

"Waarom had je dan die droom?" vroeg ik nieuwsgierig.

"Ja, ik weet het niet. Het is maar een droom. Waarom vraag je dat?"

"Ik had een rare droom," zei ik zachtjes, kippenvel liep ineens door mijn lichaam.

keken me zachtjes aan, waarna ze haar mond opende en zei zachtjes tegen mij: "Ik begrijp het, ik ben ook niet blij met zijn beleid. Als een edelman meer macht heeft in de politiek en niet slechts een symbool van het land is, dan zou ik het parlement gevraagd om het besluit te herroepen via een vertegenwoordiger die ik kan sturen."

Nadat zij dat gezegd had, boog ze haar hoofd lichtjes. Zo snel mogelijk hief zij haar hoofd weer op, keek me glimlachend aan en vervolgde haar zin. "Dit is trouwens de betaling van mijn gezichtstekening. Ik heb ook hier een cadeau voor u, een 'klappertaart'. U kan het met uw twee vrienden delen."

Ze overhandigde me met beide handen een kleine boodschappentas met daarin een bakje van aluminiumfolie waarin een klappertaart zat.

"Ja, zal ik doen, Hare Hoogheid, dank u," antwoordde ik haar met een glimlach terwijl ik de boodschappentas met beide handen aannam.

Nadat ik de boodschappentas had aangenomen, keerde ze terug naar de plaats waar ze eerder stond. Plotseling veranderde haar gezichtsuitdrukking in verbazing, waarna ze haar zin vervolgde met: "Oh, ja, het spijt me als ik onbeleefd zijn geweest. Ik ben Sofia van Amsberg, een eerste jaar geneeskundestudent, aangenaam." Ze liet nog steeds haar lieve glimlach zien en boog lichtjes naar ons met haar handen onder haar buik.

"Ik ben Muhamed Sokolović, neef van Karim. Ik studeer Internationaal Recht, zit nu in mijn tweede jaar. Prettig om met u kennis te maken, Uwe Hoogheid," zei Muhamed terwijl hij zijn lichaam lichtjes boog, ook al zat hij.

"Ik ben Ilya Kozlovski, Karims klasgenoot van de opleiding Animate, zit nu ook in het tweede jaar. Prettig om met u kennis te maken, Uwe Hoogheid," antwoordde Ilya terwijl hij hetzelfde deed als Muhamed.

Nadat de twee zich aan elkaar hadden voorgesteld, vroeg ik of ze wat wilden opschuiven zodat Sofia een plekje had om te zitten.

"Muhamed, Ilya, kunnen jullie een beetje opschuiven? Geef een beetje ruimte zodat Hare Hoogheid kan gaan zitten. Zij heeft de hele tijd staan kletsen met ons."

Ilya en Muhamed hapten naar adem, en ze verschoven allebei onmiddellijk van zitplaats. Muhamed verontschuldigde zich tegenover Sofia, gevolgd door Ilya.

"Oh, ja! Sorry, Uwe Hoogheid!"

"Vergeef me alstublieft, Uwe Hoogheid!"